

Designing and validating the model of virtual education management in academic centers

Razieh Mohammadi¹

Vol. 4
Summer 2023

Research Paper

Received:
4 March 2023
Accepted
25 August 2023
P.P: 106-122

Print ISSN: 2717-4484
Online ISSN: 2717-4492

DOI: 10.22098/AEL.2023.12415.1243

¹ * Corresponding author: M.A in Educational Management, Department of Educational Sciences, Faculty of Educational Sciences, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil, Iran.

نشریه علمی رهبری آموزشی کاربردی

طراحی و اعتبارسنجی الگوی مدیریت آموزش مجازی در مراکز دانشگاهی

راضیه محمدی^{۱*}

۱۴

سال چهارم
تابستان ۱۴۰۲

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت:

۱۴۰۱/۱۲/۱۳

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۲/۰۶/۰۳

صف: ۱۰۶-۱۲۲

شاپا چاپی: ۲۷۱۷-۴۴۸۴
الکترونیکی: ۲۷۱۷-۴۴۹۲

چکیده

پژوهش حاضر با هدف طراحی و ارزیابی مدلی برای مدیریت آموزش مجازی انجام شده است. روش پژوهش از لحاظ هدف، از نوع کاربردی می‌باشد و از نظرخانواده تحقیق، آمیخته اکتشافی می‌باشد. در قسمت کیفی با استفاده از روش پژوهش داده‌بنیاد، بر اساس مصاحبه از متخصصان حوزه مدیریت آموزشی و آموزش مجازی، داده‌ها گردآوری شده و گویه‌ها تعیین شد و کدگذاری و تحلیل قرار شد. جامعه آماری در بخش کیفی، اسناید و متخصصان حوزه مدیریت آموزشی و آموزش مجازی دانشگاه تهران و دانشگاه حقوق اردبیلی بودند. در مرحله کمی از پرسشنامه گردآوری شده بر اساس فاز کیفی استفاده شده است. جامعه آماری در بخش کمی شامل ۱۷۲ دانشجویان سطح تحصیلات تکمیلی دانشگاه حقوق اردبیلی هستند. داده‌ها از دانشجویان گردآوری شده و در قالب مدل ساختاری مورد تحلیل قرار گرفت و اعتبارسنجی مدل طراحی شده در قسمت کمی انجام شد. در مرحله کمی تجزیه و تحلیل بر اساس نرم افزارهای SPSS و لیزرل انجام شد و شاخص‌های برازش بررسی شد. نتایج بیانگر این بود که متغیرهای عواملی عوامل زمینه‌ای، عوامل مداخله‌گر، عوامل راهبردی و گویه‌های تعیین شده می‌توانند پیش‌بین‌های معناداری برای مدیریت آموزش مجازی باشند. خروجی مدل از نرم‌افزار لیزرل بیانگر این بود که مدل از برازش مناسبی برخوردار است. بر طبق نتایج، عواملی عوامل زمینه‌ای، عوامل مداخله‌گر، عوامل راهبردی بر طبق گویه‌های مؤثر آنها، اثر مستقیم و معناداری بر مدیریت آموزش مجازی دارند و می‌توان آنها را به عنوان عوامل اثربخش برای طراحی مدل مدیریت آموزش مجازی مطرح کرد.

واژگان کلیدی: مدیریت آموزش، آموزش مجازی، مدلسازی

DOI: 10.22098/AEL.2023.12415.1243

* نویسنده مسئول: کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه حقوق اردبیلی، اردبیل، ایران.

در عصر حاضر که می‌توان عصر فناوری و ارتباطات عنوان کرد برای مدیریت آموزش می‌بایست ملاحظاتی از جمله فراهم سازی شرایط ارتباطی و آموزشی برای مدیران و مسئولان نظام های آموزشی، نیازمنجی های مربوط به زیرساختهای فناورانه، بستر پدagogیکی، پیش‌فرضها و قالب فرهنگی و اجتماعی عنوان کرد. جهت توسعه و پیشرفت تمامی ابعاد آموزش برنامه ریزی منظم و سنجیده ضرورت دارد و در بین عوامل توسعه پایدار، تأکید بر نظام های رسمی آموزش و بازنگری در آن‌ها منجر به ارتقای کیفیت و کارآمدی سیستم آموزشی می‌شود که با روند توسعه ای فناوری های نوین و نظریه های نوین یاددهی-یادگیری ملموس‌تر می‌شود (Javadi, 2012). همچنین افزایش تقاضا برای فراهم نمودن شرایط آموزش‌های مداوم بدون محدودیت زمان و مکان و اهمیت کمبودهایی از جمله محیط استاندارد و امکانات دلیلی برای استقبال سیستم های آموزشی از رویکردهای جدید باشند. با گسترش فناوری اطلاعات و نفوذ آن در نظامهای آموزشی، تنوع سیستم های آموزشی با شتاب بیشتری پیش می‌رود از جمله رویکردهای مختلف آموزش با نامهای آموزش مجازی، آموزش از راه دور، آموزش الکترونیک و آموزش باز (Ebrahimzadeh, 2006).

می‌توان گفت وجود آموزش مجازی در دنیای آموزش بر حسب شرایط و همچنین استفاده معتبرترین دانشگاه‌های دنیا از این روش باعث شده است که شناخت این پدیده و تدوین و اجرای نظامهای آموزشی مجازی به همراه خدمات آموزشی به یک اولویت و نیاز اساسی تبدیل شود (Wang, 2003).

دیدگاه های بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهد این رویکرد برای انواع فرآگیر مناسب است. به عنوان مثال، افزایش انعطاف پذیری از نظر زمان و مکان، دستیابی تعداد بیشتری فرآگیر فراهم می‌کند. همچنین دیدگاه‌های مخالفی نیز وجود دارد که نشان می‌دهد یادگیری مجازی گزینه‌ای برای افرادی است که از نظر مالی از عهده آن برآیند، ذر خصوص موانع و محدودیت اشاره شده کسانی که قادر به شرکت در آموزش مبتنی بر فناوری اطلاعات هستند با تهدید انسوای ناشی از کاهش ارتباط مواجه هستند. سطوح تعامل در محیط های مجازی متفاوت است. به عنوان مثال عدم تعامل چهره به چهره، تهدید به انسوا و ایجاد شکاف اجتماعی بالقوه (Puiu et al., 2023). از طرفی برخی مطالعات ظهار دارند که مشکلات ارتباطی مکرراً به عنوان نقطه ضعف اصلی ذکر می‌شود. در حالیکه این مشکل را باید در بستر فرهنگ تحلیل کرد. هر کشوری فرهنگ خاص خود را دارد و نحوه تعامل مردم با یکدیگر و نیاز به تعامل در برخی کشورها بیشتر از کشورهای دیگر مورد تأکید است. کومان و همکاران اشاره کردند که عدم ارتباط بین استادی و دانشجویان در بررسی های آنها کمترین اهمیت را در کلاس‌های مجازی داشت. مهم ترین مشکلات، مسائل فنی و عدم مهارت فنی بود (Coman et al., 2020).

فرمانسیا و همکاران، اتصال ضعیف به اینترنت، عدم تعامل مستقیم، تکالیف بیش از حد اساتید به دانشجویان و محدودیت‌های مهم برای موضوعات غیر تئوری (به عنوان مثال نیاز به حضور در آزمایشگاه) را به عنوان معایب آموزش مجازی ذکر می‌کنند و در حالت کلی اظهار می‌کنند، اگر اتصال به اینترنت خوب باشد، آموزش مجازی ممکن است به عنوان یک مزیت در نظر گرفته شود، در حالی که اگر پوشش پهنانی باند یک مشکل باشد، آموزش مجازی به عنوان یک نقطه ضعف یا حداقل

یک چالش برای کار در نظر گرفته می‌شود (Firmansyah et al., 2020). در همین ارتباط، بلک و همکاران (2019) آموزش مجازی را به عنوان یک تساوی کننده فرستاد در نظر می‌گیرند، که دسترسی به آن‌ها را حتی در مناطق کمتر توسعه یافته، البته با شرط داشتن زیرساخت‌های فنی لازم (اتصال به اینترنت، سرعت مناسب، دستگاه‌هایی برای اتصال) ارائه می‌دهد (Black et al., 2010).

بر اساس آنچه اشاره شد میتوان نتیجه گرفت که برای برقراری رشد فردی و اجتماعی فرآگیران و شکوفائی استعدادها و موثر واقع شدن آموزش‌ها، در حال حاضر روش آموزشی متداول به تنها یکی کافی نخواهد بود؛ برای محقق شدن هدف‌های توسعه‌ای و اثربخشی بیشتر، تمرکز بر رویکردهای نوین آموزش و پیاده سازی برنامه‌هایی از قبیل آموزش نیمه حضوری، آموزش باز و از را دور و آموزش مجازی بسیار تأثیرگذار و کمک کننده خواهد بود (Farajollahi et al., 2009) (Farajollahi et al., 2009). در همین ارتباط فناوریهای آموزش الکترونیکی از جمله وب سیتی، مدل، ساکای و بلک بورد در رسته محبوبترین و جدیدترین سیستم‌های مدیریت آموزش هستند که در زمینه‌یادگیری، آموزش و تدریس مورد استفاده قرار می‌گیرند (Jamalzehi et al., 2014). یکی دیگر از فاکتورهای مهم در فرآیند طراحی و پیاده‌سازی سیستم آموزش مجازی، امکان سازی تعامل در بین محتوا و اجزاء سیستم آموزشی می‌باشد. در راستای سازگاری سیستم‌های آموزش مجازی با استانداردهای آموزش مجازی می‌باشد پنج قابلیت اصلی را مورد تأکید قرار داد: همکاری، پتانسیل استفاده مجدد، در دسترس بودن، قابل مدیریت بودن، پتانسیل ماندگاری (Tarahomi et al., 2009). در همین راستا، بر اساس الگوهای موجود در مدل‌های طراحی آموزش مجازی به صورت ویژوال بوده و حجم زیادی از داده‌ها را در خود نگه می‌دارند. با دقت در مطالب مربوط به حوزه آموزش مجازی می‌توان دریافت که در دانشگاه‌های مجازی و محیط‌های آموزش مجازی نظام کامل و بی‌عیب و نقصی در حوزه آموزش مجازی وجود ندارد و ضعف و کمبودهایی در حوزه مسائل آموزشی و سازمانی به چشم می‌خورد. همین موضوع جایگاه برنامه‌ریزی و اهمیت آن و نیاز به بازنگری و تجدید ساختار آموزشی را بیشتر می‌نمایاند (Safaei et al., 2012). بنابراین مسئله مطالعه حاضر، طراحی و اعتبارسنجی مدل مدیریت آموزش مجازی می‌باشد و سوال اصلی پژوهش این است که آیا مدل تئوری ارائه شده با داده‌های واقعی برآش می‌شود؟ هدف این مطالعه، پاسخ به این سؤال اصلی پژوهش و سوالات فرعی پژوهش است:

عوامل علی مدل مدیریت آموزش مجازی کدام است؟

عوامل زمینه‌ای مدل مدیریت آموزش مجازی کدام است؟

عوامل مداخله‌گر مدل مدیریت آموزش مجازی کدام است؟

عوامل راهبردی مدل مدیریت آموزش مجازی کدام است؟

پیشنهاد

برخی بر این باور هستند که مدیریت آموزش مجازی، یک پارادایم آموزشی نوظهور است و در عین حال پاسخی درخور نیازهای آموزشی است برای جامعه اطلاعاتی نوین می‌باشد. این نگرش با رویکردهای مدیریت سازمان یادگیرنده، سازمان مبتنی

بر اطلاعات و سازمان شبکه ای ارتباط مستقیمی دارد. مفاهیم و موضوعاتی که در مدیریت آموزش مجازی مطرح است شامل جهانی شدن، شبکه سازی، انعطاف پذیری، تمرکز بر فرآگیر، سوگیری های مرزی و فرهنگی است (Laurillard, D., 2002). با در نظر گرفتن مفهوم مدیریت آموزش مجازی، اشاره به این نکته حائز اهمیت است که یکی از شناساگرهای دوره فعلی، گسترش و رشد همه ابعاد نظامهای آموزشی است مخصوصا در کشورهای جهان سوم اهمیت آن پررنگ تر است. این موضوع از دو بعد قابل بررسی می باشد. بعد اول، تقاضا برای سیستم آموزش و پرورش است که در پی افزایش فرآگیران در سطوح مختلف تحصیلی، جذب نیروی کارآمد تدریس، افزایش محیط های آموزشی و جذب سرمایه ها افزایش داشته است. بعد دیگر مربوط به عوامل مهمی چون ضرورت بازنگری در سیاستها، برنامه های استراتژیک، تصمیم سازی و همچنین بستر سازی کیفی مناسب و برقراری فرصت های برابر آموزشی می باشد که توانسته اهمیت نقش مدیریت آموزشی را تثبیت نماید (Jamalzehi et al., 2014). باید در نظر داشت که بازسازی نیازمند برنامه درسی غنی، آموزش ساختار مند در عین حال انعطاف پذیر، رهبری آموزشی تأثیرگذار، فضای یادگیری انگیزه بخش، محتوا آموزشی فراتر از ساختارهای موجود، نیروی تدریس توانمند و حرفه ای و مدارسی که یاد می گیرند است (Hezaarjaribi & koopaei., 2017).

در هر نظام آموزشی، جایگاه و اهمیت محتوا یا پیام آموزشی موضوعی ثابت شده است. محتوا می تواند در قالب ها و شکل های مختلفی تدوین و ارائه گردد (Ebrahimi, 2015). ارتقای یادگیری در هر نظام آموزشی جزو اهداف تبیین می شود. بنابراین باید شرایطی فراهم گردد تا مدرسان در این حوزه به اصول، شیوه ها و چارچوب های یادگیری و چگونگی یادگیری فرآگیران تسلط و آگاهی پیدا کنند و در مرحله بعد به تولید محتوا آموزشی در بستر مجازی اقدام گردد. این موضوع به خصوص در بستر آموزش مجازی اهمیت ویژه ای دارد با در نظر گرفتن اینکه فرآگیر و مدرس در یک مکان آموزشی مشترک نیستند، باید بر مبنای نظریه های یادگیری محتوا آموزشی تولید شود تا اثربخش و کارآمد و غنی باشند. بنابراین کیفیت طراحی دوره است که میزان اثربخشی یادگیری را تعیین می نماید به عبارتی رسانه و مسیری که از آن آموزش به فرآگیران ارائه می گردد، تنها عنوان عامل تعیین کننده در کیفیت یادگیری نیست (Laurillard, D., 2002). کاپونن (2008) در پژوهش خود تعدادی از فاکتورهای مهم اثرگذار در ارتباط با توسعه، گسترش، اجرا، پیاده سازی و به کارگیری آموزش الکترونیکی، را شامل نیروی انسانی، شرایط و فاکتورهای فیزیکی، عوامل شناختی، احساسی، اجتماعی و فرهنگی می داند. همچنین در مطالعه ای برای تشخیص مؤلفه های موارد تأثیرگذار بر آموزش الکترونیک، نیکول و لوی (2009) اظهار می کنند که موارد تأثیرگذار در حوزه آموزش الکترونیک را شناسایی و معرفی کرده اند که شامل محتوا آموزشی (از نظر غنی بودن، به عنوان مثال ارائه ی مولتی مدیا، منطبق با دانش روز بودن محتوا و خلاقیت در نحوه ارائه)، تعامل و ارتباط فرآگیر با فرآگیر، فرآگیر و مدرس، فرآگیر و شخصیت های شبیه سازی شده در آموزش مجازی، جذب شدن در محتوا (میزان واقعی بودن مطلب و جذب مخاطب) و ارتباط (Rahemehای ارتباطی متنوع و اجازه دسترسی و برقراری ارتباط همزمان به فرآگیران) (Nichols, A. J.; Levy, Y., 2009).

blk و همکاران (2019) در بررسی خود، عواملی را که بیشترین تأثیر را بر کیفیت آموزش مجازی داشتند، تجزیه و تحلیل کردند و دریافتند که این عوامل عبارتند از: تعامل بین دانشآموزان، کیفیت و تعامل به موقع بین دانشجو و استاد، طراحی دوره منسجم در بین دوره‌ها، در دسترس بودن پشتیبانی فنی و انعطاف پذیری (Black et al., 2019). یکی از معیارهایی که در بیشتر این مطالعات عنوان شده است مهارت‌های دیجیتالی اساتید و آمادگی آن‌ها برای برگزاری کلاس‌های مجازی می‌باشد. اگر این مسئله در بین مدرسان وجود داشته باشد باید راهکارهای مهمی را در سطح ملی دنبال کرد تا مدرسان در تمامی مقاطع تحصیلی برای تدریس مجازی با اثربخشی بیشتر آماده شوند، زیرا واقعیت این است که ما در عصر دیجیتال زندگی کنید و آموزش باید با تغییرات همگام باشد (Sharma, S.; Vyas., 2022).

روش

مطالعه از لحاظ هدف، از نوع کاربردی می‌باشد و در خانواده تحقیق، آمیخته اکتشافی می‌باشد در واقع از هر دو نوع روش کیفی و کمی بهره گرفته شده است. در بخش کیفی پژوهش، برای گردآوری داده‌های کیفی از روش میدانی (مصالحه، پرسشنامه بازپاسخ) استفاده شد. مصالحه‌ها به صورت آنلاین، حضوری، صوتی و از طریق مکاتبه الکترونیکی صورت گرفت. عامل‌هایی در مصالحه با تعدادی از متخصصان و اساتید حوزه مدیریت آموزشی و آموزش مجازی شناسایی شد، این مصالحه‌ها بر اساس پرسشنامه بازپاسخ (بر پایه سوالات فرعی پژوهش) انجام گرفت و در ادامه برای فهرست کردن مولفه‌های مرتبط با عامل‌ها، این عامل‌های جمع‌بندی شده در اختیار آنها قرار گرفت و در آخرین گام از جمع‌بندی، مولفه‌های مشترک در قالب گویی‌های مستقل، تفکیک شده و دسته بندی شد. سپس در قالب پرسشنامه تدوین شد. به عبارتی، ابزار اندازه‌گیری از طریق پژوهش کیفی تدوین شد. داده‌های کیفی گردآوری و تحلیل شد و مولفه‌های اصلی شناسایی شدند و این امر با بهره گیری از رویکرد نظریه داده بنیاد انجام شد. کدگذاری داده‌های به دست آمده از صاحبنظران بر اساس روش گراند تئوری در قسمت کیفی انجام شد و طراحی پرسشنامه بر اساس کدهای حاصله از گراند تئوری در قسمت کمی انجام شد و پرسشنامه در اختیار نمونه آماری قرار گرفت و طراحی و اعتبارسنجی مدل بر اساس داده‌های این قسمت انجام شد.

در پژوهش حاضر، اساتید مصالحه شونده منابع تحقیق هستند. متخصصان، صاحبنظران و اساتید حوزه مدیریت آموزشی و آموزش مجازی از دانشگاه تهران و دانشگاه حقوق اردبیلی جامعه آماری در بعد کیفی را تشکیل می‌دهند. بعد کمی تحقیق را دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاه حقوق اردبیلی تشکیل می‌دهند که تجربه مدیریتی یا اجرایی در حوزه آموزش مجازی دارند و به صورت مستقیم تجربه استفاده از روش‌های آموزش مجازی را دارند یا در سیستم آموزشی مجازی فعالیت دارند و درگیر هستند. انتخاب افراد و مواردی مورد هدف بوده که اطلاعات به روز و داده‌های مفیدی درخصوص موضوع پژوهش داشته باشند تا بتوانند هدایتگر پژوهشگر در مسیر شکل دادن مدل تئوری باشند. در ارتباط با پاسخ دهنده‌ها، چنانچه تجربه‌ای از کلاس آموزش مجازی نداشته‌اند، پاسخ‌های آنها از روند تحلیل کنار گذاشته شده است.

جدول (۱)- پرسشنامه مدیریت آموزش مجازی متغیرها

متغیر	
گویه	
تخصص مدیریتی و دانش مربوطه شایسته سalarی و استفاده از نیروی متخصص در حوزه مربوطه عارضه یابی و تعریف مسئله هدف گذاری	
تدوین برنامه های بلندمدت، میان مدت و کوتاه مدت یکپارچه بودن اقدامات در راستای سنجش اثربخشی مشخص بودن چارچوب و مکانیسم موثر برای نحوه آموزش مجازی نظرارت مستمر بر فرآیندها نیازمنجی (سنجش نیازهای آموزشی) کاربردی بودن ابزار (پلیکیشن ها، محیط های نرم افزاری، وب و ..) انعطاف پذیر بودن بستر آموزشی	عوامل علی
سهولت دسترسی اطمینان دسترسی پذیرش و دیدگاه افراد نسبت به جایگاه جدید مدیریت آموزش مجازی تکنولوژی خلاقیت	
متعالی بودن فرهنگ کیفیت در سازمان وجود قوانین دقیق، مشخص و حمایت گر مشارکتی بودن فعالیت ها وجود ساختارهای حمایتی از طرف سازمان ها، نهادها و ... وجود روحیه و فرهنگ شفافیت در پاسخگویی	عوامل زمینه ای
تعیین برنامه و ایجاد هماهنگی و ارتباطات هدفمند بین سازمان های برنامه ریزی و نهادهای اجرایی (با درنظر گرفتن بحث های فرهنگی) منابع انسانی (برنامه ریزی برای جذب و آموزش نیروی انسانی) بررسی و قابل فهم کردن این بستر برای پذیرش افراد بومی سازی دانش برای مدیریت آموزش مجازی تاكيد سيستم آموزشي بر اساس مخاطبين (جذب مخاطب، ایجاد حس رقابت و انگیزش، درک مخاطب) کارآمدسازی ساختار و چارچوب ها کاستن از نگرش منفی و دست دوم به آموزش مجازی ارتقای سواد رسانه ای و سواد دیجیتال نزد مدرسان رفع ابهام نقشها و تضاد کارکردی	
ارتقای کیفیت زیرساختهای سخت افزاری و نرم افزاری ایجاد یک تعریف دقیق و مورد اجماع از آموزش مجازی پذیرش این نوع آموزش از طرف مدرسين پذیرش این نوع آموزش از طرف کاربران ضرورت بررسی دسترسی تمامی افراد به وسیله های آموزش رفع تردید نسبت به قابلیت و کارآیی مدیریت آموزش مجازی	عوامل مداخله گر
تلash برای تقویت توانمندی نیروی انسانی با تعیین چشم انداز مناسب برقراری ارتباط پویا با محیط پیرامونی	عوامل راهبردی

امکان برقراری ارتباط با پایگاه های داده های بین المللی و متناسب سازی با شرایط آن پایگاه ها و آن پلتفرمها
شفاف سازی و فرهنگ سازی مناسب در خصوص آموزش مجازی به عنوان یک روش اصلی و کارآمد
تخصیص اعتبارات و بودجه به حوزه آموزش مجازی جهت ارتقا و بهبود زیرساختها و اعمال تغییرات بنیادی و رفع موانع
ایجاد و آماده سازی بستر یکپارچه، قابل اجرا، کارآمد و متناسب با برنامه ریزی های صورت گرفته
ابهام زدایی از اعتبار مدارک و دوره ها در این شیوه

در مرحله بعد، دسته‌بندی و گروه‌بندی گویه‌ها بر اساس عوامل و مؤلفه‌ها انجام شد. در فاز کمی، پرسشنامه محقق ساخته براساس پیشینه نظری و نتایج مصاحبه‌های کیفی طراحی و پس از تأیید روایی و پایایی آن، پرسشنامه تدوین شده به صورت الکترونیکی طراحی و برای جامعه آماری ارائه شد و پاسخ‌ها به صورت الکترونیکی دریافت و تحلیل شد.

جدول (۲)- تناظر متغیرهای پژوهش

متغیر	شماره گوبه ها
عوامل علی	۱۶-۱
عوامل زمینه ای	۲۶-۱۷
عوامل مداخله گر	۳۵-۲۷
عوامل راهبردی	۴۳-۳۶

ضریب آلفای کرونباخ به طور جداگانه برای کلیه متغیرهای پژوهش که جزء عوامل تأثیرگذار در طراحی مدل بوده‌اند، محاسبه شد. با استفاده از روش گراند تئوری و اشباع نظری، تحلیل تمامی داده‌ها و اطلاعات گردآوری شده صورت گرفت و سپس با استفاده از نرم افزار Lisrel داده‌های پرسشنامه برای اجرای مدل‌سازی تحلیل شد

جدول (۳)- ضریب آلفا برای عوامل مربوط به مدیریت آموزش مجازی

متغیر	ضریب آلفای کرونباخ
عوامل علی	۰/۹۴۰
عوامل زمینه ای	۰/۹۳۲
عوامل مداخله گر	۰/۹۲۲
عوامل راهبردی	۰/۹۳۳
مدیریت آموزش مجازی	۰/۹۷۷

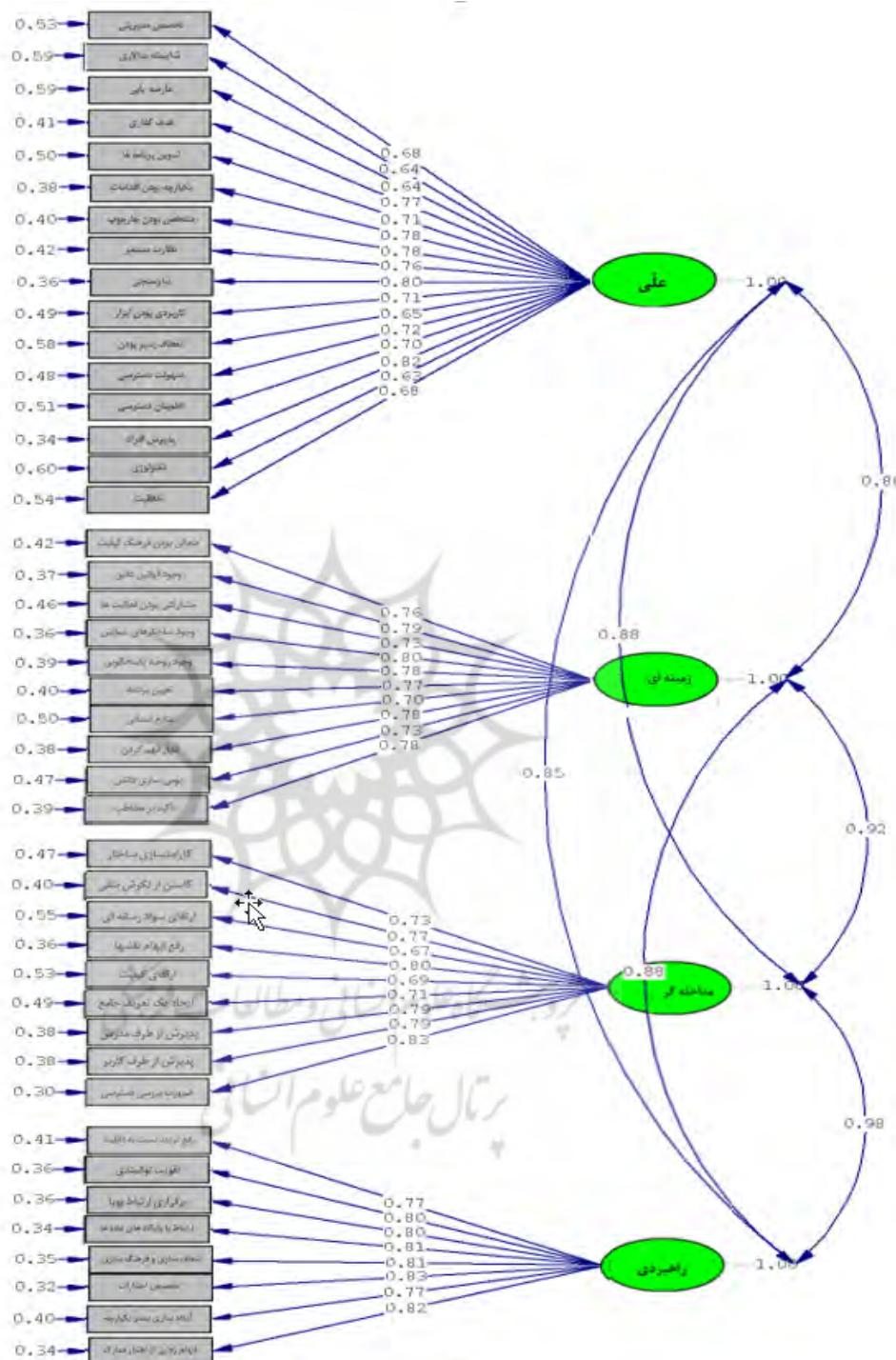
یافته‌ها

در تجزیه و تحلیل اطلاعات سعی بر این است که از طریق تحلیل و آنالیز درست و به کارگیری ابزار استاندارد آماری، ارتباطی علمی، منطقی و متناسب بین داده‌های گردآوری شده در مطالعه و نتایج و بحث پژوهش ایجاد گردد. با استفاده از نرم‌افزارهای

spss و lisrel و آزمون‌های آماری آن و به کارگیری داده‌های مربوط به جامعه نمونه و ارتباط‌های دیده شده در آن‌ها می‌توان ترتیج و مدل به دست آمده را به جامعه‌ی آماری اشاره شده در مطالعه تعمیم داد. در حالت کلی، گسترهای از معیارها و شاخص‌ها برای ارزیابی برآذش مدل وجود دارد که می‌توانند برای اندازه‌گیری و ارزیابی برآذش کل مدل استفاده گردند که هر شاخص بر حسب شرایط (حجم نمونه، روش تعیین، پیچیدگی مدل) متفاوت عمل می‌کنند. گزارش برخی از این شاخص‌ها بر اساس خروجی مدل می‌شود.

در مورد شاخص جذر برآورده واریانس خطای تقریب مقدار $RMSEA = .13$ که نزدیک $.1$ می‌باشد و این مقدار برآذش مدل را نشان می‌دهد. با توجه به عدد $.05$ ($RMR = .05$) و این که این مقدار $.1 < RMR$ می‌باشد، بنابراین مدل از نظر محدود میانگین خط برآذش دارد. همچنین یکی دیگر از این شاخص‌ها، شاخص نرم شده برآزندگی (NFI) یا همان شاخص بتلر-بونت می‌باشد در این مدل هم $NFI = .93$ محاسبه شده است که بزرگتر از $.9$ است و نشان می‌دهد مدل برآذش مناسب دارد چرا که هر چقدر مقدار آن به 1 نزدیک‌تر باشد نشان از برآذش مناسب مدل است. همچنین مقدار RFI مساوی $.92$ می‌باشد که بزرگتر از $.9$ است و نشان از برآزندگی مناسب مدل دارد. شاخص برآذش تطبیقی یا همان شاخص CFI، مقدار $.95$ می‌باشد که در صورت بزرگتر از $.9$ بودن بیانگر قابل قبول بودن و مناسب بودن برآزندگی مدل است. شاخص‌های گزارش شده بیانگر برآذش مناسب مدل تئوری ارائه شده است و می‌توان آن را به جامعه تعمیم داد.

در جدول شماره ۴، به بررسی و جمع‌بندی و تحلیل گویی‌های مربوط به عوامل علی پرداخته شده است.

جدول (۴)- گویی‌های مربوط به عوامل علی		
ضرایب مربوط به آماره T	بارهای عاملی مدل در حالت تخمین استاندارد	گویی
۶/۳۸	۰/۸۲	پذیرش افراد نسبت به جایگاه مدیریت آموزش مجازی
۶/۱۸	۰/۸۰	نیازسنجی (سنجه نیازهای آموزشی)
۶/۰۳	۰/۷۸	یکپارچه بودن اقدامات در راستای سنجش اثربخشی
۵/۹۳	۰/۷۸	مشخص بودن چارچوب و مکانیسم موثر برای نحوه آموزش مجازی
۵/۸۷	۰/۷۷	هدف گذاری
۵/۸۱	۰/۷۶	ناظارت مستمر بر فرآیندها
۵/۳۵	۰/۷۲	سهولت دسترسی
۵/۲۳	۰/۷۱	تدوین برنامه‌های بلندمدت، میان مدت و کوتاه مدت
۵/۲۴	۰/۷۱	کاربردی بودن ابزار (اپلیکیشن‌ها، محیط‌های نرم افزاری، وب و ...)
۵/۱۷	۰/۷۰	اطمینان دسترسی
۴/۹۷	۰/۶۸	تخصص مدیریتی و دانش مربوطه
۴/۹۳	۰/۶۸	خلاقیت
۴/۶۴	۰/۶۵	انعطاف پذیر بودن بستر آموزشی
۴/۵۹	۰/۶۴	شاپسته سالاری و استفاده از نیروی متخصص در حوزه مربوطه
۴/۵۹	۰/۶۴	عارضه یابی و تعریف مسئله
۴/۴۹	۰/۶۳	تکنولوژی

با توجه به اطلاعات جدول شماره ۴، در نگاه کلی و مقایسه‌ای می‌توان اینگونه استدلال کرد که در بین ضرایب اثر مستقیم بر اساس مدل استاندارد، گویی‌ی پذیرش افراد نسبت به جایگاه مدیریت آموزش مجازی با مقدار ۰/۸۲ بالاترین مقدار مربوط به تأثیرگذاری را دارد و مقدار ۰/۸۰ پس از آن متعلق به گویه نیازسنجی می‌باشد که بیانگر این است که متغیر مشاهده‌گر (گویه پرسشنامه) با متغیر مکنون (عامل‌ها) همبستگی بالایی دارد.

در گزارش مقادیر آماره T، معناداری تمامی ضرایب بدست آمده از گویی‌ها نشان داده شده است. مقادیر آماره T در صورت بزرگتر از ۱,۹۶ یا کوچکتر از -۱,۹۶ نشانگر معناداری روابط در سطح ۰,۰۵ است که در نمودار بالا مقادیر برای تمامی شاخص‌ها بیشتر از ۱,۹۶ مشاهده می‌شود که به معنای معنادار بودن این شاخص‌ها هستند.

گویه‌های مربوط به عوامل زمینه‌ای برای تحلیل و بررسی در جدول شماره ۵ آورده شده است.

جدول(۵)- گویه‌های مربوط به عوامل زمینه‌ای			
آماره T	ضرایب مربوط به بارهای عاملی مدل در حالت تخمین استاندارد	گویه	
۶/۲۲	۰/۸	وجود ساختارهای حمایتی از طرف سازمان‌ها، نهادها و ...	۱
۶/۰۹	۰/۷۹	وجود قوانین دقیق، مشخص و حمایت گر	۲
۵/۹۶	۰/۷۸	وجود روحیه و فرهنگ شفافیت در پاسخگویی	۳
۶/۰۲	۰/۷۸	بررسی و قابل فهم کردن این بستر برای پذیرش افراد	۴
۶	۰/۷۸	تاكيد سистем آموزشی بر اساس مخاطبين (جذب مخاطب، ایجاد حس رقابت و انگیزش، درک مخاطب)	۵
۵/۸۷	۰/۷۷	تعیین برنامه و ایجاد هماهنگی و ارتباطات هدفمند بین سازمان‌های برنامه‌ریزی کننده و نهادهای اجرایی (با درنظر گرفتن بحث‌های فرهنگی)	۶
۵/۷۶	۰/۷۶	متعالی بودن فرهنگ کیفیت در سازمان	۷
۵/۴۸	۰/۷۳	مشارکتی بودن فعالیت‌ها	۸
۵/۴۱	۰/۷۳	بومی سازی دانش برای مدیریت آموزش مجازی	۹
۵/۱۷	۰/۷	منابع انسانی (برنامه‌ریزی برای جذب و آموزش نیروی انسانی)	۱۰

با نگاه کلی به اطلاعات جدول شماره ۵ و در نظر گرفتن اینکه هر چه مقدار بارهای عاملی بزرگتر و به عدد یک نزدیک باشد به مفهوم این است که متغیرهای مشاهده شده (سوالات و گویه‌های پرسشنامه) متغیر مکنون (عوامل) را بهتر تبیین کند. در این جدول مؤلفه‌ی وجود ساختارهای حمایتی از طرف سازمان‌ها و نهادها بالاترین مقدار مربوط به تأثیرگذاری با مقدار ۰/۸ دارد می‌باشد و گویه منابع انسانی (برنامه‌ریزی برای جذب و آموزش نیروی انسانی) پایین‌ترین مقدار مربوط را با مقدار ۰/۷۰ می‌باشد. همچنین در ارتباط با مقادیر آماره T، تمامی گویه‌ها معنادار شده‌اند به این دلیل که ضرایب مقادیر بزرگتر از ۱/۹۶ را نشان می‌دهد.

در جدول شماره ۶ اطلاعات مربوط به گویه های عوامل مداخله گر بحث و بررسی شده است.

جدول (۶)- گویه های مربوط به عوامل مداخله گر

ضرايب مربوط به آماره T	بارهای عاملی مدل در حالت تخمين استاندارد	گویه	
۶/۶۲	۰/۸۳	ضرورت بررسی دسترسی تمامی افراد به وسیله های آموزش	۱
۶/۲۳	۰/۸	رفع ابهام نقشها و تضاد کارکردی	۲
۶/۰۹	۰/۷۹	پذيرش اين نوع آموزش از طرف مدرسین	۳
۶/۰۷	۰/۷۹	پذيرش اين نوع آموزش از طرف کاربران	۴
۵/۹۲	۰/۷۷	کاستن از نگرش منفي و دست دوم به آموزش مجازي	۵
۵/۴۴	۰/۷۳	كارآمدسازی ساختار و چارچوب ها	۶
۵/۲۷	۰/۷۱	ايجاد يك تعريف دقيق و مورد اجماع از آموزش مجازي	۷
۵/۰۱	۰/۶۹	ارتقاء كيفيت زيرساختهای سخت افزاري و نرم افزاري	۸
۴/۸۹	۰/۶۷	ارتقاء سواد رسانه ای و سواد ديجيتال نزد مدرسان	۹

نتایج جدول شماره ۶ نشانگر این است هر یک از گویه ها با چه مقدار بارعاملی موثر، متغیر مکنون عوامل مداخله گر را تبیین می کند که در بین گویه ها در حالت تخمين استاندارد مدل، بیشترین مقدار با مقدار ۰/۸۳ مربوط به گویه ضرورت بررسی دسترسی تمامی افراد به وسیله های آموزش می باشد. نسبت مقادير آماره T در گزارش، معناداري گویه ها را با در نظر گرفتن مقادير جدول بزرگتر از ۱/۹۶ را نشان می دهد.

در جدول شماره ۷، به جمعبندی و تحلیل گویه های مربوط به عوامل راهبردی پرداخته شده است.

جدول (۷)- گویه های مربوط به عوامل راهبردی

ضرايب مربوط به آماره T	بارهای عاملی مدل در حالت تخمين استاندارد	گویه	
۶/۵۲	۰/۸۳	تحصیص اعتبارات و بودجه به حوزه آموزش مجازی جهت ارتقا و بهبود زيرساخت ها و اعمال تغیيرات بنیادي و رفع موانع	۱
۶/۳۸	۰/۸۲	ابهام زدایی از اعتبار مدارک و دوره ها در اين شیوه	۲
۶/۳۳	۰/۸۱	امکان برقراری ارتباط با پایگاه های داده های بين المللی و متناسب سازی با شرایط آن پایگاه ها و آن پلتفرمها	۳

۶/۳۱	۰/۸۱	شفاف سازی و فرهنگ سازی مناسب در خصوص آموزش مجازی به عنوان یک روش اصلی و کارآمد	۴
۶/۲۲	۰/۸	برقراری ارتباط پویا با محیط پیرامونی	۵
۶/۲۱	۰/۸	تلash برای تقویت توانمندی نیروی انسانی با تعیین چشم انداز مناسب	۶
۵/۹	۰/۷۷	ایجاد و آماده سازی بستر یکپارچه، قابل اجرا، کارآمد و مناسب با برنامه ریزی های صورت گرفته	۷
۵/۸۸	۰/۷۷	رفع تردید نسبت به قابلیت و کارآیی مدیریت آموزش مجازی	۸

گزارش‌های جدول شماره ۷ بیانگر این است که گویه تخصیص اعتبارات و بودجه به حوزه آموزش مجازی جهت ارتقا و بهبود زیرساخت‌ها و اعمال تعییرات بنیادی و رفع موانع با بالاترین مقدار برای بار عامل با مقدار $0/83$ می‌باشد که نشان‌دهنده این است که این گویه می‌تواند متغیر پنهان عوامل راهبردی را به خوبی تبیین نماید. در خصوص گزارش مقادیر آماره T ، تمامی گویه‌ها بر اساس مقادیر گزارش شده، معنادار هستند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج برگرفته از تحلیل و ارزیابی مدل معادلات ساختاری با در نظر گرفتن مقدار شاخص برازش تطبیقی $CFI=0/95$ که بزرگتر از $0/9$ است نشانه مقدار قابل قبول بودن و مناسب بودن برازش مدل است. همچنین با اشاره به مقدار RFI مساوی $0/92$ می‌باشد که بزرگتر از $0/9$ است بیانگر این است که مدل برازش مناسبی دارد. با جمع‌بندی در مورد مقادیر شاخص‌ها می‌توان گفت مدل تئوری ارائه شده در این مطالعه برازش مناسبی داشته و می‌توان آن را به جامعه تعمیم داد. در واقع بررسی گزارش‌ها در خصوص مقادیر ارائه شده در مدل و تحلیل شاخص‌های برازش بیانگر این است که مدل ارائه شده با داده‌های واقعی برازش می‌شود.

با تحلیل داده‌هایی که در مدل پیشنهادی ارائه شده، می‌توان دریافت بین مؤلفه‌های نرم‌افزار، مدیریت هماهنگ، نوآوری و خلاقیت و مسائل سازمانی با متغیر عوامل علی رابطه‌ی مثبت و مستقیم وجود دارد و عوامل علی با در نظر گرفتن مقادیر بارهای عاملی، تأثیر معنی‌داری در مدیریت آموزش مجازی و بعد مختلف آن دارد. این بحث در پژوهش قائم‌مقامی تبریزی و همکاران (2015) نیز مورد تأیید قرار گرفته که در مطالعه شان 30 مولفه مؤثر بر الگوی آموزش مجازی شناسایی کردند و آنها را در چندین مفهوم بومی سازی دانش، ارتباطات، تعهد منابع انسانی، اعتمادسازی، فناوری و فرهنگ طبقه‌بندی کردند.

در ارتباط با عوامل مداخله‌گر نیز یافته‌های پژوهش بیانگر ارتباط همسو و معنادار بین مؤلفه‌های عوامل فردی، ملاحظات زیرساختی و سیاست‌گذاری با متغیر عوامل مداخله‌گر وجود دارد و تحلیل مدل نشان داد که عوامل مداخله‌گر تأثیر معنی‌داری در مدیریت آموزش مجازی دارد. در بین عوامل مداخله‌گر، مؤلفه ضرورت بررسی دسترسی تمامی افراد به وسیله‌های آموزش و رفع

ابهام نقش‌ها و تضاد کارکردی با مقادیر بارهای عاملی بزرگتر در مدل نشان‌دهنده‌ی تأثیرگذاری و پررنگ بودن این گویه می‌باشد. این بررسی با مطالعه کاویانی و همکاران نیز (2014) همسویی دارد که در عوامل مداخله‌گر عوامل فردی (مثل علاقه و تمایل فرد، تناسب با عادات یادگیری) را ذکر کردند که برای اجرای بهینه راهبردها در آموزش مجازی، باید نقش و اثر این عوامل را مدنظر قرار داد. مؤلفه سیاست‌گذاری نیز از اجزای اصلی عوامل مداخله‌گر به شمار می‌آید که در پژوهش برلینر (2012) نیز بحث شده است که دانش جدید و نحوه برنامه‌ریزی آن، کلیدی برای توسعه است. همچنین یافته‌های مطالعه حاضر بیانگر ارتباط معنادار بین مؤلفه‌های اهداف و راهبرد سازمانی، تسهیم اطلاعات، مدیریت منابع انسانی، قوانین و رویه‌های دولتی با متغیر عوامل راهبردی است و عوامل راهبردی نیز بر اساس تفسیر مدل تأثیر معنی داری در مدیریت آموزش مجازی دارد.

References

- Wang, Y.S. (2003). Assessment of learner satisfaction with asynchronous electronic learning systems. *Information and Management*, 41(1): 75-86
- Maroulis, S., Guimera, R., Petry, H., Stringer, M. J., Gomez, L. M., Amaral, L. A. N., & Wilensky, U (2010). Complex systems view of educational policy research. *Science*, 330, 38-39.
- Laurillard, D. (2002). *Rethinking university teaching: A framework for the effective use of educational technology* (2nd ed.). London: Routledge.
- D.R. Bamford & P.L. Forrester (2003). Managing planned and emergent change within an operations management environment. *International Journal of Operations & Production Management*, 23(5), 546–564.
- D. Berliner (2012). Our impoverished view. *Education Reform*. Retrieved from Education Reform website:<http://www.tcrecord.org/voice.asp>.
- Maroulis, S., Guimera, R., Petry, H., Stringer, M. J., Gomez, L. M., Amaral, L. A. N., & Wilensky, U (2010). Complex systems view of educational policy research. *Science*, 330, 38-39.
- Ebrahimzadeh, E, (2006). Epistemological considerations in the preparation of e-learning materials, II the Congress on E-Learning, Tehran.
- Tarahomi, M, Tahaei SK, (2009). Presenting a model to develop a virtual education system in accordance with virtual education standards, II the International Congress on Electronic City, Tehran.
- Jamalzehi, E, Khajehali, Z, Jamalzehi, H, (2014). Educational management in universities, International industrial engineering and management Conference.
- Ebrahimi, S, (2015). *Modeling the factors affecting the acceptance of e-learning by university professors in the teaching and learning process*. M.A thesis. University of Mohaghegh Ardabili

- Javadi Bura, M,A, (2012). *Designing an optimal costing model for effective open and distance higher education in Iran*. Ph.D thesis. Allameh Tabatabaei University.
- Hezarjaribi, H,A, Koopaei, SH, (2017). Designing a remote educational management model. *Bi-quarterly Journal of Higher Education Curriculum Studies*, 8(15), 35-60.
- Safaei, Z, Emadi, A, Taheri, M (2012). Examining the level of satisfaction of the subjects of continuous education from the electronic education programs of Semnan University of Medical Sciences. *Journal of Medical Education and Development*. 7(2), 13-20.
- farajjollahi, M, Sarmadi, M, Hashemi, N (2009). A study of the educational needs assessment of the educational system from Payam Noor University in line with equal educational opportunities from the point of view of faculty members and students. *Quarterly Journal of New thoughts on Education*, 3-145-187.
- Coman, C.; Tîru, L.G.; Meseşan-Schmitz, L.; Stanciu, C.; Bularca, M.C. (2020). Online Teaching and Learning in Higher Education during the Coronavirus Pandemic: Students' Perspective. *Sustainability*, 12, 10367.
- Puiu, Silvia, Samuel O. Idowu, Georgeta-Madalina Meghisan-Toma, Roxana Maria Bădîrcea, Nicoleta Mihaela Doran, and Alina Georgiana Manta. (2023). Online Education Management: A Multivariate Analysis of Students' Perspectives and Challenges during Online Classes. *Electronics* 12(2), 454.
- Firmansyah, R.; Putri, D.M.; Wicaksono, M.G.S.; Putri, S.F.; Widianto, A.A. The University students' perspectives on the advantages and disadvantages of online learning due to COVID-19. In Proceedings of the 2nd Annual Management, Business and Economic Conference (AMBEC 2020), Virtual, 5 September 2020; pp. 120–124.
- Sharma, S.; Vyas, P. (2022). Enhancing non-verbal communication in online classes: A conceptual framework. *J. Educ. Teach*, 48, 135–137.
- Black, D.; Bissessar, C.; Boolaky, M. (2019) Online Education as an Opportunity Equalizer: The Changing Canvas of Online Education. *Interchange*, 50, 423–443.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

نشریات دانشگاه محقق اردبیلی